

**www.e-rara.ch**

**Thēsauros. Keraz amaldeiaz, kai kēpoi adōnidos**

**Bolzanio, Urbano**

**Venetiis, [Aug. 1496]**

**Universitätsbibliothek Basel**

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-152037>

[Ē]

---

**www.e-rara.ch**

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

---

**Nutzungsbedingungen** Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

**Terms of Use** This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

**Conditions d'utilisation** Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

**Condizioni di utilizzo** Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]



ζείδωρο· καὶ κράσει τῷ δύο εἰ, ζείδωρο.  
 Ζητῶ καὶ ζητεύω, ὡς τὸ ζητεύει βίον· οὕτω ἡ ἀγορῶ· ὅθεν ἀγο-  
 ρήσατο ἢ ἀγορήτης· ἐὰν ἀγορεύω· ὅθεν τὸ μήτι φόβον δαγέρει.  
 Ζώω· ζῶντα λαμβάνει· παρὰ τὸ ζῶ· ἐὰν τὸ ἀγρεύω· ὅταν ζῶντα  
 ἀγρεύω.  
 Ζωπυρῆσαι ἐκ μεταφορᾶς τῇ πυρὸς ὡς τῷ εἰ ἀξέωσις ἀ-  
 ναξέων νυμφῶν.  
 Ζῆς ἡ ἀνότισον· ζάω τὸ πνέω· τοῦ κατὰ πέκτασιν φηὶ ζᾶ συλ-  
 λαβῆς γίνεται· οἷον ἐπὶ πᾶν πνέω· καὶ τροπῇ τῇ αἰ εἰς ὦ  
 μέγα, ζῶ, τὸ δυνάτερον, ζάεις, ἡ λοιπὸν κατὰ κράσιν δωρικῶς  
 τοῦ αἰ καὶ εἰς ἡ, γίνεται ζῆς.  
 Ζώνη· ζάω, ζῶ· ὁ ζάων· ὁ ζῶν· τοῦ ζάοντος· τοῦ ζῶντος· ζάοιμι.  
 ζῶμι· ὡς βοῶμι· τὸ β', ζῶμι· τὸ γ', ζῶ· καὶ οἱ ἰωνοὶ ψήρις ριού-  
 ροις ἡκτικαῖς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι τῷ τρίτῳ προσώπῳ τὴν  
 ἡν συλλαβὴν, ἐὰν μετὰ γὰρ αὐτὸ εἰς πρῶτον· ἢ γίνεται κατὰ με-  
 ταπλασμὸν φηὶ μῖ, εἰς ἡν· ἢ κατὰ ἐπίου, τῷ ζῶ τρίτῳ προ-  
 σώπῳ, οἱ ἀπτικοὶ προστιθέασιν τὸ ἡ, καὶ γίνεται ζῶη· τοῦτο  
 προσθήκη τοῦ σ, δυνάτερον γίνεται· τὸ δυνάτερον δὲ φέπον εἰς ἡ  
 τὸ σ, ποιεῖ τὸ πρῶτον· ἔτεροι δὲ, τὴν μῖ εἰς ἡν φέποντες, καὶ  
 τὸ οἰ εἰς ὦ ἐλτείνοντες· προϋσιν αὐτό.

### ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η ΣΤΟΙΧΕΪΟΥ.

σημαίνει τὸ εἶπεν· ὅτι φῶ τὸ λέγω· παρὰ γὰρ  
 ἡ φημί· ἀφαιρέσει τοῦ φ, ἡμί· ὁ ἀόριστος δυνάτε-  
 ρος ἡν· ἡσ, ἡ.  
 Ἡ ἀρτὶ τοῦ ὅπου· δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰ εἰς ἡ λήγον-  
 τα ἐπιξήματα, ἔχουσι τὸ ἱ προσγεγραμμένον.  
 Ἡ αὖ τὸ ἐπὶ ῥῶμην· ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ πρῶτον· ὁ μέσος παρὰ  
 κείμηνος, εἶα· καὶ διαλύσει εἶα, καὶ τροπῇ τοῦ εἰ εἰς ἡ, μέ-



νομῶς καὶ τοῦτο προσμετράμεν· οἱ δὲ ἴωνες, ἢ ἱερεῖς λέγουσι καὶ  
ἄλλως.

Ἡ κοινότερον μὲν εἶπεν πρῶτος Ἀόριτος τοῦ ἥον ὅτι· ὅς ἰω  
νικῶς, ἔον λέγεται· οὐ μετὰ χη, ἔων· περὶ ἧς πολλὰ Ἡρακλεί-  
δης βαθυλογεῖ· ἡ δὲ ὁ συσολῆ ὕρηνται ἢ ἑα· ἀφούκατα κρᾶσιν  
ἢ δὲ χατῶν· οὐ γὰρ κοῖνον καὶ τετρίμυθον ἦν μετὰ τοῦτο πολ-  
λὰ λογισθῆσας Ἡρακλείδης ἰσχυρά ξειν, ὅς τοι αὐτὰ τινα,  
περὶ τῶν διελκήμενων χάφ· ἴωνες τοὺς παρωχημένους ἀ-  
πὸ τῶν αὐτῶν σοιχείων προφέρονται ταῖς μετοχαῖς· οἷον, εἰ-  
πῶν, εἴπων· λαβὼν, λάβον· οὕτως ἢ καὶ ἑα ἱακῶς· οἷον εἰπὼς  
κοῦρος ἑα· εἰπεῖ ἢ ἔωρ μετὰ χη, ἀπὸ τοῦ ἑρχεται· ἡ μάλιστα τῆται  
δέφῃ· τὸ ἑα εἰς αὐτὴν περαγόμενον, ἡ ἀσιανῆς ἔχεται φωνῆς·  
καὶ οἱ ἐμνηνίζοντες δὲ ἐν κηλικίᾳ οὕτω προφέρονται· τὰς γὰρ  
οἷς ὦν ληγούσας ὁ ξυρῆνός μετοχὰς δέον ἐπὶ τῷ ῥήματι εἰς ὃν  
περασοῦσθαι κεραχυνόμενον κατὰ πρῶτον προσώπων, οἷον, λα-  
βὼν, ἔλαβον· φαγὼν, ἔφαγον, ἢ τὰ ὅμοια· αὐτοὶ ἀποβάλλον-  
τες τὸν ὦ, ἡ μετατιθέμεντες τὸ μικρόν ὦ, εἰς βραχυῶ· προφέρου-  
ται ἀπὸ τοῦ λαβὼν ἡ φαγὼν, ἔλαβα, λέγοντες· εἰ ἔφαγα· ἡ  
ῥίτα δὲ ῥύτων πληθυντικῇ εἰς αὐτὴν λήγοντα λέγουσιν· ὁ οὖν ἀ-  
πὸ τῆς ἔων φησὶ μετοχῆς ἑα λέγων, ἀρτὶ τοῦ ἔον, ἀμαρτάνει·  
ὡς εἰ εἰ ἀπὸ τοῦ λαβὼν, ἔλαβα φαίη· λέγει δὲ ἡ ἀναλογότε-  
ρον τοῦ ἑα, τὸ ἡ· γλῶσσης μὲν ὃν ἀσιανῆς· κείμενον ὅτι ἑα Καλ-  
λὶ μάχῃ· αἱ γὰρ ἀπὸ φιλουμένης ἐδούλαβοι μετοχαί, τὸ ἑ  
εἰς ἢ μεταβάλλουσιν ἐν ῥήμασι· λέγει δὲ καὶ χησιν εἶναι τοῦ ἔον  
παρὰ Ἀλκαῖω, ἢ ὅτι, ὡς περὶ φαγόντος, ἔφαγον· δρᾶμόντος,  
ἔδραμον· ἀπελῶσει τῆς ληγούσης μετοχῆς, ὅτι ἑόντος, ἔον  
ῥητέον, εἰ δὲ ἑα· ἡ ὡς ἱακώτερος μὲν τὸ ἔον· τὸ δὲ ἥον, κοινό· ὁ-  
θις τὸ ἥες· καὶ ἥες· τὸ δὲ ἥον ἐπὶ πρῶτον προσώπου ἐξαί-  
ρεσις τοῦ ὦ, ὡς γίνεται, ὡς ὁμόφωνον κατὰ χαλκιδεῖς τὸ



Ἡ γνοίησεν, ἀγροῶ· καὶ πλεορασμῶ τοῦ ἀγνοίῳ, ὡς ἀπὸ τοῦ  
ἀλοῦ τοῦ τύπῳ, ἀλοιῶ· ὁ μέλων ἀγνοίησεν· ὁ  $\Theta$ · ἡ γνοίησεν  
τοῦ γ', ἡ γνοίησεν.



Ἡ γόρωντο, ἔδην μὴ γόρουν· ἢ ἡ θροίζοντο· ἀγοράω ἀγορῶ· ἢ γορῶν  
το· καὶ πλειονασιμῶ το ὅ, καὶ ἀναδιδύσει το τόνου ἡ γο-  
ρόωντο.

Ἡ γερθεν, σημαίνει μὲν ἐν ταῦτα τὸ ἡ θροίθισαν, ἀπὸ θέματος  
τοῦ ἀγείρω· ὅτι δὲ αἰολικὸν· κανονίζεται δὲ ἀπὸ τῆς ἀγερ-  
θέρης γλυκῆς τῆς μετοχῆς, ἀπὸ βολῆς τῆς τῶς· ἰσέον δὲ ὅτι τὸ  
ἡ γερθεν, σημαίνει ποτὲ καὶ τὸ ἀνέστησαν, ἀπὸ τοῦ ἀγείρω· διὸ  
ἐν ταῦτα διασαφῶν ἑαυτὸν ὁ μὴ ϑ, ἐπάγει μετὰ τὸ, οἱ δ' ἐπεὶ  
οὐν ἡ γερθεν, τὸ ὁ μὴ γέρεις τὴν γλῶσσαν περιφράζων τὸ ἡ γερθεν, ἢ  
οἶον ἐλίσσον· ταυτὸν ὅτιν ἡ γερθεν εἰπεῖν ἐν μιᾷ λέξει, ἢ ὁ μὴ γε-  
ρίεις, ἢ γερν ὁ μὲν ἀγερθεῖν οἱ ἐγγύοντο.

Ἡ γείαθζ ἐπὶ μὲν ἀρχῆς τινος λαμβανόμενον, καὶ ἐξ οὐσίας γλυ-  
κῆς σιωπᾶσε δζ φαίνεται· οἷον ὁ ἀγαμέμνων ἡ γείαθζ τῶν ἐλπί-  
νων· ἐπὶ δὲ προσδύσεως καὶ ὁδῆς γίας, δοτικῆς μάλιστα σιωπᾶσ-  
σεται, ὡς τὸ κάλχας ἡ γήσατο ταῖς ναυσὶ τῶν ἐλπίνων εἰς τροί-  
αν· τοῦτο δὲ καὶ ἀφῆεῖδαι παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται· ταυτὸν  
γὰρ παρὰ αὐτοῖς τὸ ἡ γείαθζ καὶ προηγείαθζ· καὶ μὴν ἐπὶ τὸ ἐξηγεῖ-  
σθαι· ἰσέον δὲ, ὡς οἱ μεθ' ὁ μὴ ϑον, ὅτιν ὅτι ἐπὶ αὐτῇ τῇ οἶαθζ τὸ ἡ-  
γείαθζ τιθείασιν.

Ἡ δὲ Ὀμήρου· ὅς ἡ δὲ πᾶσι τέοντα· εἶδω τὸ γινώσκω· ἢ ἐπίσταμαι· εἰ-  
σω· εἶκα, εἶδα· ὁ ἔπρξ, εἶδην· ἐπὶ οἱ ἀπῆκοι τὸ εἶ τῶν παρ-  
ρωχημένων εἰς ἡ φρέσσουσιν, γίνεται ἡ δὲ πρξ· ἀλλ' ἀπ' ἡ τῆς οἱ λέ-  
γων κανὼν· εἰ μὲν γοῖ ἐν δυσμάβω μέλλοντι τὸ ἐκρήθη, ἢ μό-  
νον ἢ μετὰ τοῦτ', εἰς ὃ αὐτὸ φέρεται ὁ μέσος παρὰ λέξις·  
ὅτιν οὐν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ εἶδω εἶσω ὅτιν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ  
εἶδω εἶδω περὶ αὐτὸν μὲν· ἀφ' οὗ εἶδην· εἶδην· εἶδην· εἶδην·  
κεν· καὶ συγλοπῆ τῇ ἢ καὶ κ, εἶδην· κατ' ἡκτασιν ἀπῆ-  
κην τοῦ εἶς ἢ ἡ δὲ πρξ· ὅτιν τοῦτο εἶδω διαλύουσι· οἱ ἰω-  
ρες τὴν εἶ δὲ φθογγοῖ· ἐν μὲν τῇ πρώτῃ προσώπῳ, εἶς εἶ.



καὶ αὖ, γίνεται ἡδεα· τοῦ ὦ ἀπομαλόμενον· ἐπειδὴ τὸ αὖ  
ἀπομαλτικὸν ὅσον τῷ ῥ· καὶ δὲ τὰς τρίτω εἰς δύω εἰ· οἷον ἡδεε, ἡ  
δε· ὅς ἡδὴ τὰ τέοντα τὰ τέσσονα προτίορται· καὶ ὁμοφωνεῖ  
τῷ αὖ· καὶ λέγουσι τινὲς ὅτι τὰ τεχνικὰ λέγοντες, οὐκ ἐνδέ-  
χεται κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον, ἡ γὰρ αὐτὴν ἀριθμὸν ὁμο-  
φωνεῖν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ· ἰδοὺ ὡς ἔσται ὁμοφωνίῳ κατὰ τὸν  
αὐτὸν χρόνον, καὶ τὴν αὐτὴν διάλεκτον· ὅσον ὅν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ  
ὅσον κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον, τὸ πρῶτον, καὶ τρίτον προσώ-  
πων, ἢ γὰρ κρᾶσις τῶν πρώτων προσώπων, φηὶ παλαιᾶς ἀ-  
τθίδος ὅσον ἰδύωμα· τὸ οὖν ἡδὴ ἐν φηὶ παλαιᾶς ἀτθίδος ὅσον·  
τὸ δὲ ἡδὴ ἐκείνος φηὶ νέας, ὥστε τὸ παρὰ φηὶ ποιητῇ· ὅς ἡ-  
δὴ τὰ τέοντα· καὶ τὸ ἰδὲ τὰ ἡδὴ ἀραζέουσιν δὲ τοῖς ἔργα· ἀριστέ-  
ρχειόν ὅσον ἀμάρτημα· οὐκ ὡφθλιν γὰρ αὐτὸ μεῖσαι παρὰ  
τὰς ποιητῇ φηὶ παλαιᾶς ἀτθίδος ὅς· αὐτὴ γὰρ τῷ πρώτῳ  
μόνῳ χῆται.

Ἡδεα· ἡδὴν ὑπερσωτέλικος· τὸ δεύτερον ἡδὴς, καὶ προσημα-  
τισμῷ τῆς θᾶ ἡδεα,

Ἡδὴς ἀντὶ ἐφῆ ὅτι· διὸ ἐδασυῖν ἐκ τὴν ἐχάτην· ὅσον ἂν ῥῥ  
ὑπερτακῇ, τὸ ὅς· τὸ ὅν ἡ ἀρτὶ τῷ ἐφῆ· ἐν δὲ ἔγω, ἀντὶ ἐφῆ ἔγω·  
Ἡδὴ ἀντὶ τῷ ἡπίστατο, διὰ τὸ δύονη, παρὰ τὰς ποιητῇ γραφέ-  
ται· διὰ τὴν γοιαύτην· ἔθος τοῖς ἀτθικοῖς, πολλάκις τὴν δια-  
τὴν καὶ τὴν φθογγον διὰ τῷ ἡ καὶ τὴν προάγην· ἡ δὲ μόνον ἐν τῷ  
ἰερεῖς· καὶ βασιλεῖς, καὶ ἱππῆς, ἀλλὰ ἐπὶ ῥηματάων· ὥς ὅτι τὸ  
ἡκαζον τὴν ἀρχσαν· διὰ τοῦ ἡ προάγουσιν· ὁμοίως δὲ, ἡ τὸ  
ἡδὴ, ὁ δὴλοῖ τὸ ἡλθον, ὡς ἔργον ἀπὸ τῷ εἰκάζω τὸ ἡκαζον, ὅ-  
τω ἡ ἀπὸ τὸ εἶω τὸ πορῶμας τὸ ἡδὴν προάγεται· τῶν μὲν ἐν-  
σώτων ἐχόντων τὴν διατὴν καὶ τὴν γραφὴν· τῶν δὲ ἀπαυλῶν πα-  
ρωχημένων, διὰ τῷ ἡ καὶ τὴν τῆς ἀρχούσης ἀπαρτιζόντων δὲ  
φθογγον, κατὰ τὸν ὁμοιον δὴ τὸ πορ, ἐπὶ τὸ ἡδὴν ὁ δὴλοῖ τὸ ἡπίστα-  
μην, ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ ἐπίσταμαι γεγεννός· ὁμοίως ἐν τῇ







ἐπὶ ᾧ ῥῷ ἀπαιωρῶνται, ἢ κρείμανται οἶον, αἰεὶ δὲ πλοτίζωρ  
ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται. παρὰ τὸ αἰεῖω τὸ κρφίζω αἰεῖω ὁ  
μέλωρ, ὅζου αἰερέθω. ὡς αἰεῖω, αἰερέθω. οἶον ἐγερέθοντο κα  
ὡς πριάμου. καὶ φλέγω. φλεμέθω. ἔ μεταγεται εἰς ἐρεῖωται,  
αἰερέθω. αἰερέθομαι. ὡς αἰερέθομαι. ἡερεδόμην. ἢ ἐκ τοῦ αἰεῖω αἰ  
εῖω. αἰερέθω. ἢ πλεονασμῷ ῥῷ εἰ, αἰερέθω. ἢ ἡερέθω.

Ἡερεν. ἐδέσμευσεν, εἰρω τὸ δεσμεύω. εἰρω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἡ,  
ἡερεν.

Ἡερεφθες. ἀναπεπλημύου τῷ μεταξὺ αἰεῖω. καὶ μηδενὸς ἐμ-  
ποδίζοργος. παρὰ τὸ αἰεῖω, αἰεῖω. ἢ αἰεῖωδες σκοπινόν. ἢ ἀντὶ  
τοῦ μέγε αἰερόμετρον.

Ἡερίη, ἐὰρ ἀρτὶ ῥῷ ὀρθρινῇ (ὡς εἴρηται) λαμβάνεται, πλεονα-  
σμὸν ἔχῃ τοῦ εἰρη γῆρ ὁ ὀρθρος. ἔ κλίνεται ἡεῖω. ἡεῖ. οἶον, ἡεῖ  
μάλα ἐλήσποντον πλεούσης, ὅθεν ἢ ἡὼς ἡεῖ γῆρ. ἡεῖ γῆρ  
ἢ ὀρθρινῇ. καὶ πλεονασμῷ ἡεῖη. οἶον, καὶ τὸ ἡεῖη γῆρ παρῆ-  
ζετοῖς λάμπεσιν. τινὲς δὲ ἡεῖαν, ἡν αἰεῖαν νοῶσιν. οὐ γῆρ  
ὅστιν εἰς οὐρανὸν καὶ τῶθεν ἀνελθεῖν. εἰ μὴ διὰ μέσου ἡεῖω. ἢ  
τοῖ αἰεῖω.

Ἡέλιος, δοκεῖ ἐκ τοῦ ἡλίου γῆρ εἶναι κατὰ ἐπένθεσιν τοῦ εἰ. φι-  
λοῦται δὲ διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα. ὅτι, τὸ ἡ πρὸ φωνῆεντος  
ὄν, κατὰ διάστασιν, φιλοῦται. οἶον, ἡέλιος. ἡέλιος ὁ ῥηγικός. οὕτως  
οὖν ἔ ἡέλιος. σὺμφῶνται δὲ οἱ παλαιοὶ, καὶ ὅτι ὁ ποιητὴς αἰεῖ-  
τω λέγει τετρασυσμῶς. ἀπαξ δέ ποτε ἡεῖω μάβως ἔφη ἡ  
λιον. ἰστέον ὅτι ἐπειδὴ ὅστιν αἰεῖω τὸ λάμπω. ἢ προσθέσει τοῦ  
ῥ, αἰεῖω. ἔξ ὧν αἰεῖω ἢ ἡμέρα. ἢ αἰεῖω αἰολικῶς, δύναιται τὸ ἡέλι  
ος ἐκ τοῦ αἰεῖω ἔχῃ τὴν φιλήν, ὅζου καὶ ἐτυμολογεῖται. γίνεται  
δὲ ἀπὸ τοῦ ῥῷ αἰεῖω ἔχῃ τὸν ῥῷ, καὶ τοῦ ἡεῖω ἡεῖω, αἰεῖω.  
ὡς τὸ ἀκτὶς αἰεῖω παρὰ σοφοκλή. ἀμφοτέρων γῆρ ἔχῃ ὁ ἡ  
λιος. λάμπειτε γῆρ φωτιστικῶς, ἐπὶ δὲ ἡεῖω, ἢ τροπῇ  
τῆς αἰεῖω, γίνεται ἡέλιος.



Ἡδρεν· ἀντὶ τοῦ σινέπλελερ εἶρηται· αἰείρεν γὰρ νῦν, τὸ ὁμοῦ  
εἶρεν· καὶ συμπλέκειν· ἐξ οὗ καὶ τὸ τέτρωρον καὶ ἡζυωρίσ· καὶ  
ὁ αἰρήνυρ.

Ἡδρεσ ἀντὶ τοῦ ἐπίσασο· ἐῖ δέν ἴσως ἀπὸ τοῦ ἡδρε, πλεονασμῷ  
τῆς εἰς φθόγου.

Ἡκτο· ὅτιν εἰλω τὸ ὁμοιῷ· εἶξω· εἶχα· εἶγμα· εἶζο· εἶκτο· εἶκτο  
ἡκτο.

Ἡεν· εἶω τὸ πορνώμ· εἶσω· εἶλα· ὁ μὲν· ὅ· εἶα· ἐδάλύσει· εἶα· ἐ  
φοπῆ· ἡ· εἶα· ἡ· εν.

Ἡσαν· ἀντὶ τοῦ ὑπισάμην· ἴσμι, ὁ· ἐπὶ· ὅ· ἴσμεν· ἴσαν· συστολή  
τοῦ ἡ εἰς α· πλεονασμῷ τοῦ ἡ, ἡ· ἴσαν.

Ἡσαν· ἀντὶ τοῦ ἐπορδόντο· εἶμι τὸ πορδόμεναι, ὁ παρὰ κείμηνος  
εἶ· εἶς· εἶ· δὴ· εἶ· ἴτον· ἴτην· πλινθωτικά· ἴμεν· ἴτε· ἴσαν, ἐ πλεο  
νασμῷ ἡ· ἴσαν.

Ἡσκομην· εἶσκω· εἶσκλ· τὸ ὃ εἶσκω, ἀπὸ τοῦ εἶδω, εἶσω· εἶσκω  
καὶ εἶσκω.

Ἡχην· ἐξέδραμεν· ἡρέχην· αἰῶσω· αἰῶσω· ἡ· εἶχα· ἡ· εἶγμα· ἡ· ἡ· χην.

Ἡια· τὰ ἐφόδα ὅ· ὅτι κρώματα εἰς ὁδὸν ἐπιτήδεια, παρὰ τὸ εἶ  
ναι κατέμειψεν τὰ ἐξ ἀρχῆς· ἰ· δὲ τὸ ὑφωνότερον, λεῖται δὲ  
ποῦ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ ἀπλῶν βρωμάτων παρὰ τῷ ποιητῇ· ἐ  
πὶ καὶ ἐπὶ ἀχύρων, ἀ· ἐ αὐτὰ λέγει· οὕτως· ἡ· ὡς ἀπλῶς βρώ  
ματα ζώων δηλαδὴ· ἡ· παρὰ τὸ ἰέναι ὡς κῶφα καὶ οἷα κινεῖ  
δ· παρὰ πνοῇ, εἰ· ὃ καὶ εἶμα· ὅ· ὅτιν ἡ· ἡ· α· δηλόν τὸ ἐπορδόμεναι, ὡς  
τὸ ἡ· α· γνωμόμηνος, ἐτέρου τοῦτο λόγῳ· οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ  
γὰρ αὐτὰ ἡ· α· κυρίως κατὰ Ἑρατοδένην· ὁ αἰείων καλὰ μόνος,  
καὶ δὲ συμάβως ἐν σιναιρείσει, ἡ· α· ὡς ἡ· φερει κῶφης τὴν γαστέρα  
ἡ· ὡν, καὶ ἀχύρων σεσαγμύρους· ὁ μὲν· ὅ· δὲ, τὰ ἀπλῶς κρώ  
ματα.

Ἡεν· ἐσκλησίην, τοῦ τῆς ἐπὶ ἐνέτω· ἐκ τοῦ εἶω ἐνεσώτως, οὗ  
σιναιρείσις, τὸ εἶω.



Ἡλάσκω· σημαίνει γὰρ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γόρου πλανᾶσθαι· οἷον, αἵ τε  
κατὰ σκεθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν· ὅστιν ἀλῶ γὰρ πλανᾶ· ἐκ  
τοῦ γού· γίνεται ἀλάσσω· ὡς γηρῶ, γηράσκω· ἢ ἡλάσκω κτλ  
προσπὴν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἡλάσκω, καὶ ἡλασκάζω, καὶ ἀλασκάζω·  
ὡς κύπῳ, κυπιάζω· ξίπῳ, ξιπιάζω· ἀκούω, ἀκουάζω·

Ἡλῶα γὰρ, ἐξέκλινεν· ἐξέφυγεν· ὅστις ἡ ἀλεύατο· ὁ μηρός, ἢ ἀλῶα  
τοκῆρα μέλαιναν· ἀλέω κυρίως τὸ ἀπὸ ψύχους εἰς θερμὴν ἐκ  
φύγω· ἀλέα γὰρ ἡ θερμὴ· καὶ ὡς χέω, χεύω· θέω, θεύω· ὅπως ἀ-  
λέω, ἀλεύω· πλεονασμῶ τοῦ ἡ· ἀλάσω· ἡλῶα· ἀποβολὴ ἡ λῶσ,  
ἡ λῶα· ὁ μὲν ὁ μὲν ἡλῶα μὴν, ἡ λῶω, ἡ λῶατο· ἡ συστολὴ ἰωνικῆ,  
ἀλῶατο·

Ἡλθοσαν· ἐκ τοῦ ἡλθον τρίτου προσώπου τῷ πληθυντικῷ γί-  
νεται ἡλθοσαν· οἱ γὰρ ἰωνεῖς ἐπὶ τῷ μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς  
σὺν ὁξύτονον ποιεῖσιν ἰσοσύμβολον τὸ τρίτον τῷ πληθυντικῷ  
τῷ πρώτῳ προσώπῳ· οἷον, ἡλθον μὲν, ἡλθοσαν· ἐπὶ δὲ τῷ ἐχόν-  
των τὴν μετοχὴν εἰς σὺν ὁξύτονον, ποιεῖσιν ἐνδεδαν· οἷον, ἐκοσμή-  
θην μὲν, ἐκόσμηθεν·

Ἡλῶα· παρὰ τὸ ἐλῶθω, ὁ μέλων, ἐλῶσω· ὁ παρακείμελος ἡλῶ-  
α· ὁ δῶτερος ἀόριστος, ἡλυθον· καὶ ἐν συσκοπῇ, ἡλθον· καὶ πῶς  
γίνεται ἡλθοσαν; οἱ γὰρ βοιωτοὶ ἐπὶ τῷ μὴ ἐχόντων τὴν μετο-  
χὴν εἰς σὺν μετὰ ξείας, τριούσιν ἐνδεδαν, ἐκοσμήθην μὲν, ἐκόσμη-  
θεν· καὶ ὁ μηρός, αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν·

Ἡλάσκειν, γίνεται μὲν ἐκ τοῦ ἀλῶ· δηλοῖ δὲ τὸ πλανᾶσθαι· καὶ κα-  
λῶς εἴρηται ἐπὶ νηῶν· πλανᾶνται γὰρ πῶς αἰετὸς γόμεναι·

Ἡλιέ· εἰληπται μὲν ἀντὶ τοῦ ἡλίου, πεπλανημένον τὸν νοῦν· οἷον-  
νεὶ αἰεὶ παρὰ τὴν ἀλὴν· ὤρεται δὲ ἐν ἰλιάδῃ καὶ δισύμβολον  
ἐν τῷ φρένας ἡλὲ διέφθορας· καὶ οὐκ ὅστις διακρίναι εἴτε  
πρωτότυπον μὲν ὁ ἡλός· ὅς οὐτε αὐτὸ πένθεισιν, ὁ ἡλιός· ὡς κε-  
νός, λευγός· εἴτε ἀνὰ πάλιν, προτιθέμενος ὁ ἡλεός· ὅς αὐτοῦ δὲ συγ-  
κέκοπται ὁ ἡλός·

Ἡμαθός



Ἡ μαθήτης· παρὰ τὸ ἀμαθὺς· ἀμαθὺς καὶ ἰωνικόν· ἡ μαθήτης, ἡ  
μαθόντος.

Ἡ μάλα φεν, ἔλα φεν· ἐρόφῃσε καὶ τέπτιεν· παρὰ τὸ ἅμα λάπφεν,  
αἰμαλάπτω μεταφορικῶς ἀπὸ τῶ ἑλωῶρ. Λυκόφρων ἐκ τρυ-  
πῶ λέοντ' οὐ ποτε θανάθῃς φίτων· ἡ μάλα φε καὶ ῥατος κύων.

Ἡμβροτεν, ἁμαρτῶ, ἁμαρτήσω· ἡμάρτηκα· ἡμαρτον· καὶ ὑ-  
πέρθεσσι τοῖς ῥ, καὶ πλεονασμῶ τοῖς β, διὰ τὸ ἀμετάβολον ἀμε-  
ταβόλου μὴ προηγέσθαι σου μήψι, καὶ ζοπῇ τοῖς αἰς ὃ, ἡμ-  
βροτον· ἡμβροτε· κυρίως δὲ ἀποτυχέις.

**Ἡ**μερον καθεζομενον· ἐω· ἐν μὲ· ἐξ μ<sup>αι</sup>· ἡ μ<sup>αι</sup>· ἡ μενος· καθήμενος.

Ἡμῖν ἄμιν γὰρ λέγουσιν οἱ αἰολεῖς βαρυτόνως· καὶ συσέμουσι  
τὸ ἴ, ἥμιν ὃ λέγουσιν οἱ ἰωνοὶ προπεριπαυμάτως, καὶ συσέμου-  
σιν· οἷον, ὦ φίλοι ὅμαρ ἡμῖν εὐκλεὲς ἀπηνέεσθαι. Ἐὰ μὲν λέγου-  
σιν οἱ δωρεῖς συσέμουντες τὸ ἴ, καὶ ὀξύωουσιν

Ἡ μὲν ὅτε δασιῶνται, σημαίρη τὸ ἐκαθεζόμενον, ἀπὸ τοῦ ἑω. ἡ μὲν  
ἑ. μα. ἡ. μα. ἡ. μ. καὶ ἐκαθήμενον. ὅτι δὲ τὸ ὑπὲρ ἔρχον σημαί-  
ρη, φιλεῖται. ἀπὸ τοῦ εἰμι, ὁ παθητικὸς ἐν ἑσὼς, ἑ. μα. ὁ π. ὁ  
ἡ. μ. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἡ. μ. ὡς τὸ ὑπὲρ ἔρχον, ἀπὸ τῆς ὁρῶνται. λέ-  
γεται δὲ ἡ. μ. χωρταὶ δὲ πινδοῦ ῥύτω τῶν νεωτέρων. οἶον, ἡ. μ. πύ-  
τῃ μ. τῶν σφειγόντων ἐν λόγοις.

Ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ φημι μέγιστον ἀπικῶς ἡμὶ τὸ λέγει. ὅς ὁ ἡ ἡ ἡ ἡ  
ἀπεπελῶν, ἀντὶ τοῦ ἐφῆ.

Ἡμικύκλιον· τὰ εἰς ὅς λήθονται, ὅποτε μὴ ἀπὸ γωνικῆς, ἀπὸ ὧ-  
θείας σωτὴρῶσιν, ἀπὸ λῆ Τῶ σ τῷ σωθῆσιν πρῆται· βραδύς,  
βραδύηκος· ὀξύηκος· τὰ χύπτμος· ὠκύμορος· θηλύμορφος·  
πρεσβυγυής· οὕτως οὖν ἡ εἰς ὅς ἡμῖν, ὡφείλεν· ἡμισυμέδ-  
νον· καὶ ἡμισυκύκλιον· ἀλλὰ καὶ συγκαταῖν ταῦτα γινώσκει  
ὁμοίως ἡ γὰρ ἡμίθεος· καὶ ἡμίφωνος.

Ἡ μὲν γὰρ ἡμεῖς παρ' ἑωσὶ φιλεῖται· ἡ δὲ χυπόπτερος· ὅτι αὐτὴ ἀπὸ τοῦ  
συνέει καὶ ὑποπτερος· ὅτι αὐτὴ δὲ ὑποπτερος καὶ ὁ ὅτι καὶ ὁ μὲν.



Ἡμύω ἢ ἡμυσεῖν· ὅστις μύω ἢ πλεονασμῶ τοῦ ἡ, ἡμύω· ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀμύω· εἴπερ δὲ αὐτὸν αἰοῖον, ἀμύονται χαμάζε, καὶ μήποτε κατέκτασιν ὅστις τὸ ἡμύω· ἢ ὅστις εἴπειν, ὅτι ὥσπερ τὸ σαθὲς γίνεται καὶ πλεονασμὸν τοῦ αἰ, ἀσαθὲς· λέγεται ὅτι μετὰ τοῦ ο, ὁ σαθὲς· οὐ λέγομεν δὲ, ὅτι ἐξάπη τὸ αἰ εἰς ο, ἀλλὰ μφωκατὰ πλεονασμὸν γενέσθαι· τὸ μφωρ αἰ· τὸ δὲ τοῦ ο· ὅπως ἢ ὡς τοῦ αἰ μύφ οὐ λέγομεν ὅτι κατέκτασιν γίνεται ἀμύφ· ἀλλὰ ἢ τὸ ἡ πλεονάζει, ἢ τὸ αἰ.

Ἦν, ἀντὶ τοῦ ἡμῶ· διὰ τὸ πρῶτον νεώτερος δὲ ἦν Πειραμιδῶν· ἢ ἦν ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἡρῶν ἐκείνῳ· γέγονε δὲ ἦν ἐν ὅτῳ· ὅστις ῥῆμα, εἰμί· ὁ ~~πρῶτος~~ <sup>πρῶτος</sup>· εἶν· καὶ ἀπικῶς ἐκτείνεται τὸ εἰς ἡ, ἢ γίνεται ἦν, χωρὶς τοῦ ἡ· τοῦ ῥυ ὅτι ἦν, τὸ δὲ ἕτερον ἦς· ἢ κατέκτασιν, ἢ ἀπὸ· τὸ δὲ ἦν ἐκείνῳ, εἰς τρίτον προσώπον ~~πρῶτος~~ <sup>πρῶτος</sup>· ὁ ἐνεστὼς, εἰς τὸ ὑπέρχον· ὁ ~~πρῶτος~~ <sup>πρῶτος</sup>· ἦν· ὡς ἐλέγχω, ἢ λεγῶν· τὸ δὲ ἕτερον, ἦς· τὸ τρίτον, ἦς· προσλαμβάνει τὸ ὑ, εἰς γένεταί, ἦεν· καὶ σιωαίρειται τὸ ἡ ἢ εἰς τὸ αὐτὸ ἡ, ὥσπερ ἡ ἐμὴ, ἢ μὴ· γένεταί, ἦν· ἢ μὴ τὸ ὑ φησὶ σιωαίρειται ὡς ἡμῶν· οὐ γὰρ πείθει τὸς λέγουσιν, ὅτι ὁ δὲ ἕτερος ~~πρῶτος~~ <sup>πρῶτος</sup>· ὅστις, διὰ τὸ πρῶτον μετὰ τὸν ὀξύεσθαι· ἐνεστὼς γὰρ ὅστις τὸ ἐώρ· καὶ σιωαίρειται ὡς ἡμῶν καὶ τὸν ῥόνον· ῥυρ ὅτι ἦν τετραχῶς λέγεται· λέγεται γὰρ εἰ ἦν, καὶ ἔλω, ἢ ἦεν, καὶ ἦεν· καὶ κε πάλαι ἐνθάδε ὁ δυνάσει ὡς ἦν· καὶ ὡς ὅταν αἰξίη νόθῳ ἀνδρὶ φρεσὶ πενκαλίμησι ροήσῃ ἐνθ' εἶην· ἢ, ἐνθάδε ἦεν· καὶ ὑπὲρθεσσι, εἶην· ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς ἦν πρώτου προσώπου τὸ δὲ ἕτερος ἦς σὺ, ἀναλόγως· τρὶς τὸ ὑ εἰς σ· ζῆτοῦ μὲν ὅτι πρῶτον τὸ ἦν ἐκείνῳ τρίτον γέγονεν· ἢ λέγομεν· ὅτι ἀπὸ τοῦ ἦν πρώτου προσώπου, τὸ δὲ ἕτερον, ἦς, τὸ τρίτον, ἢ ὡφθ' λιν, ἐκβολὴ τὸ σ· καὶ λέγομεν ὅτι τὸ ἦν τρίτον προσώπου τὸ δὲ ἕτερον ~~πρῶτος~~ <sup>πρῶτος</sup>· ἐκ δὲ ἀπὸ τῆς εἰμί· ὡς τὸ ἦν ἐλὼ πρῶτον τὸ παλαιά· αἰετὸν τὸ ἦν δὲ ἕτερος ~~πρῶτος~~ <sup>πρῶτος</sup>· ἀπὸ τοῦ ἐώ ἐνεστὼς, σιωαίρειται τοῦ ἡ εἰς τὸ αὐτὸ γιγνώμενος· εἰσάγεται οὖν τὸ ἦν ἐκείνῳ τρίτον προσώπου τοῦ







το ὅτι οὐ φείλω ὀφλῶ· ἵνα εἴη ὅτι, καὶ δαγκάνω, δάκνω· αὐτὸς  
μὲν γὰρ ἐκ τοῦ δῆκω πεπείσθαι φησὶ τοῦτο διὰ δαλέκτες, δὲ  
εἰς ἡλιάδ· οἱ τε γὰρ Δωριεῖς προστιθεῖσιν φησὶ τὸ ὕ· οἱ τε ἰωνεῖς  
βραχύνουσιν τὸ ἡ δὲ τὰ ἄ· ὡς ἡ μεσημβρία δηλοῖ· ἐν ἡ πέρη,  
ἡ γοῶν ἡ πέρη· καὶ τὸ λελακῆα· ἐν τοῦτον μὲν τοῦτο· εἰ δὲ τὰ  
προξενθέντα ὅτι ὑποτακτικῶς κατὰ τινὰς γίνονται, τὸ ἄδω λά-  
θω· μάθω· λάχω· δάκω· εἴη ἂν αὐτοῖς ὁμοία, ἡ τὸ φύγω· φυγῆ  
ὕ· τύχω, τυγχάνω· θίγω· θιγῆναι· παῖθω, πανθάνω· ἐρύγω, ἐρυγῆναι.  
Ἡνιοχάειν, ἐκ τοῦ ἡνιοχέειν γίνεται, πλεονασμῶς τὸ ὕ αἰολικῶς.  
ὡς καὶ τὸ ζήτηῶ· ζητῶ παρ' Ἡσιόδου, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐκ δὲ τοῦ  
ἡνιοχάειν, ἡ ἡνιοχία καὶ ἡνιοχολὸς γίνεται.

Ἡνίπα· πλεονασμὸν ἔχει ποιητικόν· τὸ γὰρ κοινόν, ἡνίπα μέ-  
σος παρὰ κείμην· τὸ ἐνίπα.

Ἡν· ἀντὶ τοῦ ὕπῃσιν, ἐν πρώτῳ προσώπῳ προσφυσῶς ἔχει τὸ  
ὕ κατὰ συγκοπὴν ῥυθόν· ὁπρὸς δὲ τὸ ὕπῃσιν· τὸ ὅτι τὸν, ὅτι  
τὸ ἔχει καὶ τὸν ἡρακλείδου λόγον ἔχοντα ὅπως· τοῖς εἰς βρα-  
χὺ πρῶτον μὲν οἱ σ· εἴτα συναιρεθεῖσιν τοῖς προσώποις, οὐκ ἔ-  
στι μετὰ τὴν ἔξ· ὡς τὸ ἐν τῷ ἡν· ἡδ· ἡε· συναιρεθεῖσιν ἡν,  
οὐκ ὁρῶσιν ἔχει ἡ προσέλωσις ῥυθμῶν, καὶ τὸν δέ φησιν· ἡ τὸ ἡσκη-  
ῖα καλὰ, δαλυθὲν γὰρ εἰς τὸ ἡσκειν· πῶς προσλήψεται τὸ ὕ·  
ὁπρὸς οὐδὲς ἔξ· εἰς ὕπερα γινώσκται ἐν ἐνικῶ παρ' ἡλῃσιν·  
ἐτέρωθεν δὲ λέγει ὁ αὐτὸς, καὶ ὅτι ὡς περὶ τὸ κνέει τυρόν, ἡ γοῶν  
κνέειν, ἐκοπῆεν, εἰς τὸ ἡ συναιρεθὲν, οἶον, κνῆ τυρόν, ἐν ἡλιάδ, ἐκ  
ἐπὶ τῷ ὕ ὅτι ἐκ τῆς οὐτως ὅτι τὸ ἡ μετὰ τοῦ ὕ γράφεται,  
αἷα δὲ λαδὴ δὲ χαδὴ, καὶ σημαίνει τὸ ὕπῃσιν, ἀπὸ ὅτι εἰ δὲ  
λινότι· καὶ ὅτι μὲν κατέστησεν ὁ σοφὸς τὸν ῥαυτότιω γράφω· ὅτι  
ὅτι αἷως ἐν μετὰ τῷ ὕ νοῦσαι τὸ ἡν δωρικῶς, ἀμα ἐν ἡλικῶ καὶ τ  
αὐτὸν ἡρακλείδην εἰπὺντα οὕτω· τὸ παρ' ἡμῖν ἐπληρῶς ἔξ· ὅτι  
μὲν τὸ ἰωσὲν, ἐπλεονεξέειν· ὡς τὸ εἰ δὲ φθόγος τιμρομέν· ὅτι αὐ-  
τοῖς εἰς ἀμφω ταῦτα· ὅτι αὐτὸ δωρικῶς, ὡς τῇ δαλέκτω· ἐοί-



ἀρ' χαῖοι ἀπὶ τοὶ χῶνται, τὰ ραυτὰ δύο εἰς ἑνὶ συναρῆ  
 ται· τὸ δ' ἐπλεεν· ἐξέεν· ἐπλεω· καὶ ἐξέω παρὰ τοῖς· εἰ γάρ τινι τῷ  
 το δέδωκε, τί κωλύει κατὰ τὸ ἐπλεεν· ἐξέεν· δωρικῶς ἐπλεω· ἐξ  
 έω, ὅπως εἶναι καὶ ἐν ἑνὶ περιωμῶν μὲν γὰρ διὰ τὸ δ' ἔρημα τοῦ  
 μονοσύλλαβου, χαρὲν τῇ δωρικῇ φωνῇ ἐπὶ ἀπὶ τοῦ· οἱ καὶ τὸ δά  
 ματερ δωρικόν ὄν, φιλῶσι λαλεῖν· ὅτι τι θαῦμα πρόκειται, ὡς  
 καὶ τοῦ κομικῶς πολλοὶ δηλοῖ· ἐπεὶ ἰστέον ὅτι τὸ εἰρημῶν ἢ ἡνῶν  
 τρίφυλλον προσώπῳ, ὁ Ἀλκμαῶν ἢς λέγει μετεσλημμένῳ τοῦ εἰς  
 σ' δωρικῶς, ὡς ὁ Ἡρακλείδης παρὰ δίδωσιν· ὅτι ἡ αὐτοῦ χῆ  
 σις καὶ τῷ βυκολιασῇ, ὡς ἐν τῷ πεπλήκαμιν· καὶ λέγομεν·  
 ἐπὶ τοῖς μοῖσις τρίφυλλον τὸ εἰς σ' οἱ δωρικῆς λέγοντ' πεπλήκαμιν·  
 λέγομεν καὶ τὰ αἶμα ὡσαύτως δηλοῦσ' οἱ χησάμνοι· τὸ δ' αὖτε Ἡσίο  
 ὀδω, φησὶ δὲν τρίφυλλον ἀντὶ τοῦ ἦσαν, βοιωτ' λέγει γλώσσῃ  
 εἶναι, οἱ γὰρ αἶμα πληθυντικοῖς ὀνόμασι συνέτακτο·  
 ἡ πεδανὸς σημαίνει τὸν ἀδινῆ, παρὰ τὸ πέδον ὃ σημαίνει τὴν  
 γῆν· πεδανὸς καὶ μετὰ τοῦ σερητικῶς αἶμα πεδανὸς· ἐπὶ ἡ πεδανὸς,  
 ὃ ἐκ φησὶ πέδον ἀναστῆναι, μὴ δυνάμεν θ', διὰ δινῆα·  
 ἡ πύξ, φωνεῖ· παρὰ τὸ ἐπὶ τὸ λέγω· ἀφ' ὃ τοῦ παρὰ γῶν, ἐπὶ ὡς  
 πλεῖστον, πληθύνω· καὶ ἡ πύξ· ἐκρύου ἡ πύξ τῆς ὀμεγαλόφωνος·  
 ἡ ραφα· ἄρω τὸ ἀρμόζω· μὲν ἄρω· ἡ ρα ὁ μὲν παρ' ὃ· καὶ ἀπὶ  
 κῶς, ἄρηρα· καὶ κατὰ μετὰ θεσιν, ἡ ραφα·  
 ἡ ριον ὑπὸ δ' ἡ ριον ἔρματα νεῶν· αἶρεω, αἶρω· ἡ ριον, ἡ ρουν· τὸ τρί  
 ρον τῷ πληθυντικῷ ὡς ὁμοίως·  
 ἡ ρεγα· ὅρω τὸ ὅρω τῷ ὅρωμαι· ἡ ὁμω·  
 ἡ ρημω· ἡ ῥήκαμιν· καὶ συγκοπῇ, ἡ ρημω·  
 ἡ ῥήρ· ἄρω τὸ ἀρμόζω· ὁ μὲν· αἰολικῶς, ἄρω· ἡ ρκα· ἡ ρα· ἄρηρα·  
 ἡ ῥήρ· οἱ γὰρ τοῦ ἄρω τὸ ἀρέσκω· καὶ ἀρμόζω λέγουσιν ἀ  
 ρέω· ἀρῶ· ἀρέσω· ἡ ρεκα· ἀπικῶς, ἀρῆρεκα· ὁ μὲν παρ' ὃ· ἡ ρα·  
 καὶ ἀπικῶς, ἄρηρα· ὁ ἔπρ· ἡ ῥήρ· ὃ καὶ κατὰ συστολὴν ἰο  
 νικὴν τοῦ ἢ εἰς αἶμα, ἀρῆρ· ὡς ῥηται·



Ἦρω δημοδύω. ὅπρ' ἢ ἀποκοπὴν ἐπαθεν ἐκ τοῦ ἥρωι, ἢ ἀπὸ  
κλίσεως ἰσοσυλλάβου ὅτε ὁ ἥρωις τοῦ ἥρωι λόγος καὶ τὸ  
γέλω ἐκθανον. ἢ μετ' ὀλίγα δὲ ἐν ταῖς οἰον δόμοις ἀλκυνόοι ο  
ἥρωις, δοκεῖ τὸ σὶ τὸ ἥρωις, μὴ κλητικὴν, αἰὰ γλυκὴν εἶναι, συγχο  
πέσαν. ἐκ τοῦ ἥρωι.

Ἡρα πεθέμα αὐτοῦ τὸ εἰρήνω, ἡ γένει μὲν ἐκείθεν τὸ εἰρήνω  
ἐκ γούρου ὃ τὸ ὀρίπῳ, ὁμοίως τῷ ἐτυχον, τυχῶ. ἐτυπν. τυπῶ. ἐ.  
σιβον, σιβῶ. ὅς δ' ἡ ὁ ἀσπίβητος. ἐστικον, σιχῶ. ὅς δ' ἡ τὸ ὅς δ' ἡ ὅς δ' ἡ  
Ἡρα φέρει ὅς δ' ἡ χάριν ὡς περὶ πῆρα φασὶ οἱ ὕστεροι. γένει ὃ τὸ  
ἥρα κτ' ἡ γένει παλαιὸς ἀπὸ τῶ ἐρῶ. ἥρανον. τὸ ἐπιθυμητὸν. ὡς κὸ  
πτω, κὸ πῶνον. πλῆθυντικόν, ἥρανα. ἡ ἀποκοπῇ, ἥρα.

Ἦδα· εἰ μὴ τὸ ὑπάρχον· ὁ παρατατικός, ἢν· ἀπὸ κῶς, ἢς· ὅπῃ τ  
εἰς φθόγῃς ἢ, κατὰ προσημασίαν τῶν συμβαίνε, ἦδα·  
Ἦδ<sup>αι</sup>, αὐτὰς ἐμαυτῶς ἦαθ· ἐώεμε· ἐεμαί, ἦμαί· ἐέται, ἦται·  
καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἐεδαί, ἦαθ.

Ἡ ἀνὴρ, ἐχάρην· ἰάνθην· ἡ δὲ ὥσ' ἐχὼ ἀπὸ τοῦ ἡδὼ ῥήματος· ὁ παῖς  
πικρὸς ὡς ἀκείμην· ἡ ὁμοία· ὁ ὅς' ἡ ἀνὴρ· ἡ ἀνὴρ· ἡ ἀνὴρ· ἡ ἀνὴρ· ὁ  
ὡς ῥχον, δι' ἡδὼ.

Ἡδεῖν, ἀφρανεῖν, ἡδω. ἡσω. ἡλα. ἡμα. ἡθην. ἡδεῖς. ἡδύντος.  
ἡδεῖν.

Ἦσκειν ἀσκέω ἀσκέω· ἡσκειν, ἡσκουν· ἡσκεθ· ἡσκεε. Τῷ γ' ἐφελ  
κομίζεσθαι ὅτι ἡσκειν. τὸ δὲ ἡσκειν ἐφελκυστικόν ὅστιν ἐν ῥήσιν ἑστὶς  
προσώποις τῶν ῥημάτων, καὶ κατὰ συναίρεσιν, ἡσκειν.

Ἦστε, ὅτι τρεῖς οὐκ ἐστὶν πρόσωπον· τοῦ θεοῦ πατρὸς· υἱὸς καὶ  
τοῦ τρεῖς ἡσέ ἡγοῦνται ἕνα.

ἤσμεν· ἰστέον ὅτι ταῦτα διὰ τοῦ ἡ γραφεται, τὸ ἦσθην ἤσμεν· ἦσε-  
ἦσαν· ὅςτις δὲ εἶδω τὸ γνωσκω· ὁ ὕψιστος τέλειος, ἡδὲν· τὸ δὲ ὕ-  
κον, ἡδὲν· ἡδέτην· ἡ συλκοπῆ φλ εἰ δὲ φθόνου, καὶ τροπῆ  
τοῦ δὲ εἰς σ· ἦσθην· οἶον, βελ δὲ ἀρ ὅδε ἡσθην ἄλλο πλὴν δάκνεν.



τὸ πλεονεχτικὸν ἥσμεν ἀντὶ τοῦ ἡδύμην· οἶον εἶδε μὴ φρυγῶν  
 πύργους πεισύντας ἥσμεν· ἔπειτα ἀντὶ τοῦ ἡδύτε· καὶ ἥσαν, ἀντὶ  
 τοῦ ἡδύσαν· καὶ πίδης· ἔκω οὐδ' αὖτε γλυκύον τὸ πάμπαν ἥσαν.  
 Ἦσαν ἀπὸ τοῦ ἁμα, καὶ ἰσοσ· ἁμισυς, καὶ τροπή ἁμισυς, τὸ συγ-  
 κειτικὸν, ἡμισυτέρως, ὁ δὲ ἄλλος τύπος ἡμισύων, ὁ τρίτος ἦσαν.  
 καὶ ἀπικῶς ἥτων

Ἦσαν καὶ θέζω, καὶ ἐκ τοῦ ἔζω τὸ καθεζομαι· καὶ ἐκ τοῦ ἔω· ὁ σημαίνει  
 τὸ αὐτὸ ἔω· ἡ καὶ ἡσμαι· ἡσμεν· ἡσο· ἡσο.

Ἦσαν ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ χον· εἰμί· εἶν ὁ παρὰ τὸν· τὸ δὲ ἡκόν· ἐ-  
 σον· ἔσαν· τροπή τοῦ εἶς ἡ, ἦσαν· οἶον, ἁμφω γὰρ ἔσαν τὸ ὁδὸν  
 ποιοῦν μὲν.

Ἦσαν· ῥοεῖν, αἰδάνειν, ἀπὸ τοῦ αἰδω, ὁ δηλοῖ τὸ αἰδάνο  
 μαι· ὁ μὲν αἰδήσω, ὁ δὲ αἰδῶ· ἡ δὲ αἰδῶ· ὁ δὲ αἰδῶ· ὁ δὲ αἰδῶ·  
 αἰδῶ· ἡ δὲ αἰδῶ· ὁ μὲν παρὰ τὸν· ὁ δὲ αἰδῶ· ὁ δὲ αἰδῶ· ὁ δὲ αἰδῶ·  
 τὸν πρόσωπον ἡδου· τὸ τρίτον, ἡδου· καὶ τὸ ἀπαρέμψα-  
 τον, ἡδου· —

Ἦσαν, ἰσέον ὅτι σικελῶν κατὰ τὸν ἡρακλείδου παρὰ δὲ σίμῳ, τὸ  
 εἰς ὧν ἔπεται τὸ σ' μετατιθέμενων εἰς τὸ οἶον, ἰσία, ἰσίη· δοκεῖ τὸ  
 εἶδω ἡμῶν τὸν εἶναι· γλυκύμηνον μὲν ἀπὸ τοῦ εἶδω προσλή-  
 ψας τὸ σ' μὴ φέραν ὅτι εἰς τὸν τὸ ἔχω ἰχω καὶ ὁμοία· αὐτὸ δὲ  
 εἶδω οὐ γὰρ ἔστιν ἐπὶ τῶν οἶων αἰδῶν, ἀπὸ τοῦ εἶδω λέγει ὁ ἡ-  
 ρακλείδης παρὰ τὸν δωριέων ἔθους· φασὶ ἔθον μαδὸν μα-  
 σὸν λέγουσι, καὶ τὸ εἶδω ψύθος ἀφαντεῖς τὸ εἶ.

Ἦσαν ἡ ψυχή· παρὰ τὸ αἶω τὸ πνέω, καὶ πνέμα ψυχή· οἶον δὲ χα-  
 λείσθαι ἐνὶ φρεσὶ θυμῷ· ἀπὸ· γίνεσθαι· ἀπὸ· καὶ ἀφαιρέσει τὸ αἶ-  
 ἡσαν, ἡ ὡς παρὰ τὸ φέρω γίνεται φῶς ὁλησὶς κατὰ ἔκτασιν  
 τοῦ εἶναι· ἔπειτα τὸ σερητικὸν αἶ, ἀπὸ· καὶ ἡσαν· ὡς τελευ-  
 εῖως ὡς φησὶ ἀφόβου ψυχῆς καὶ μὴ ὑποδεχομένου τρυφῆς  
 τελέχαι.

Ἦσαν εἰμί· ἡ ὁ παρὰ τὸν· εἰς ὧν· ἔστι· ἔτι· καὶ τροπή ἡ-



τω· ἢ οὕτως εἰ μὴ ἦν· ἦν· ἦ· τὸ προστακτικὸν ἢ τὸ τρίτον, ἦ τω· ὡς τὸ  
 ἐπίση·  
 Ἡ τήκη· αἰτῶ τὸ ζητῶ· ὁ μέλων, αἰτήσω· ὁ παρακείμενος·  
 ἦ τήκα· ὁ ὑπὲρ σιωτέλικος ἦ τήκην· ἦ τήκης· ἦ τήκη·  
 Ἡ τίμησεν, ὅρα ὅτι οὐ κατὰ τοὺς ὑπερον λέγει, ἀτιμῶ ἀτιμώ-  
 σω ἐν τρίτῃ συζυγίᾳ, ἀλλὰ ἀτιμῶσω κατὰ δευτέραν συζυγί-  
 αν, ὡς ἡ ἀμαχοῦ φανήσεται·  
 Ἡ ῥω· ἀόριστος, ἦ ῥα· μὴ· ἦ ῥω· καὶ ἐν σιωθῇ ἀπὸ ῥω· ὡφεί-  
 λεν οὖν ἀφῆ ῥω εἶναι· ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἰωνικόν ἐστιν· οἱ δὲ ἰ-  
 ωνδοί φιλῶται, ἀπὸ ἡλιώτης γρῦ φασι· ἀνεμῶ, ἀντὶ ἀφῆ ἡ-  
 λιώτης, ἀπὸ τοῦ ἡλίου πνέων, δηλονότι ὁ ἡλιαλός μὲν ἀναγο-  
 λικός· καὶ ἀντὶ τοῦ, ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔν, ἀπὸ ῥω· ὅ τὸ θέμα, ὅ-  
 ρω· ὡς ὡ· ἦ ῥα· ὁ μὲν ἦ ῥα· μὴ· ἦ ῥω·  
 Ἡ ὕσεν, ἐφώνησεν· αὐτὸ φωνῶ· αὐτὸ διαλύσει, αὐτὸ ὕσῃ· ἦ ὕσα καὶ  
 ἦ ὕσα· ἦ ὕσα· ἦ ὕσεν· ὁ μὴ ρος, σμῶρ δαλέως κονάβησεν αὐτὸν  
 τῶν ὑπὸ χαιῶν·  
 Ἡ φαισος, ὅ, τι θεός, ἐπὶ τὸ πῦρ· πρὸς τὸ ἀπὸ, ἀφῶ· ἀφῶσός τις  
 ὢν· τοῦ γρῦ πῦρος οὐκ ἐστὶν ἀφῶσος· ἢ παρὰ τὸ ἀπὸ καὶ τὸ  
 αἶθω· ὅ οὐ ἀν' ἀφεται, κατακαίει αὐτὸ· ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἀπὸνται,  
 ἡ δειγείρονται αὐτὸ κατακαίειν· καὶ ἀφανίζεις·  
 Ἡ χος παρὰ τὸ χέω μετὰ τοῦ ἐπιτακτικῶ αἰ, ἀχος· καὶ ἦ χος, ἢ εἰς  
 αἶερα χερσὶν ἡ φωνῇ·  
 Ἡ ὡς διαλέκτου ἰωνῶν· τὸ δὲ ἔως ἀπὸ ἰκῶν· δωριέων δὲ τὸ αῶς·  
 αἰολέων δὲ τὸ αὐως·

αὐτὸν ἡρακλείδην εἰπὺντα οὕτω· τὸ παρῆ μιν ἐπὶ τῇ ἐξέρξει· πρὸς  
 μὲν τ' ἰωσὶν, ἐπλεον ἐξείεν· ὡς τῷ εἰς διφθόραν τιμρομένῃ πρὸς αὐ-  
 τοῖς εἰς ἀμφωτὰ· πρὸς δὲ δωριῶσιν, ὡν τῇ διαλέκτῳ εἰοί-  
 λινότι· καὶ ἔτῳ μὲν κατέστησεν ὁ σοφὸς τῷ γλαυτῷ γραφῆν· ὅτι